

Resposta a la carta oberta d'en Joan Sala Vila

Com que no sé si sou creient, ni descregut, ni si sou home de fe o si sou lliure-pensador, us saludo a la manera catalana tot dient: «Déu-vos-guard, amic desconegut».

Si és veritat, com diuen, que noblesa obliga, em veig obligat a contestar-vos complidament. I ho aniré fent pel mateix ordre de conceptes amb que vos us aneu descapdellant.

Em dieu, d'engegada, que us disculpi el vostre lèxic català i literari, perquè en sou aprenent, cosa que és ben veritat, perquè s'us coneix d'una hora lluny.

Em pregunteu, que és el que jo entenc per cultura. Mireu. Abans, cultura venia de la paraula culte, educat, cultivat, ben criat, ben instruït. Ara, com que les coses han canviat, la cultura deu venir de cul. Per això el reganyen tant, homes i dones en els centres «culturals» i altres temples de la «cultura», com són teatres, cines i altres llocs on s'hi celebren festucs. Per això s'en exhibeixen tants en les revistes-cloaca de quiosco i en els frontals de les llibreries.

Em dieu que em tractarieu d'amic, si contestés amb el meu nom. Escolteu una cosa. Hi han amistats que rebaixen i hi han enemistats que honren de tenir-les. Jo sóc en JOAN DE CAN CATALÀ, com el Xic de les Barraquetes era el Xic de les Barraquetes, com el Noi de Tona era el Noi de Tona i com La Pasionaria es La Pasionaria.

Dieu a continuació, que es «sibarítica la meva manera de desvetllar passions carnals amb la descomposició gramatical de la paraula econoclastes»...

...Voleu dir que algun dia no us hi fareu mal, o bé hi quedareu fermat pel coll, embolicant paraules i definicions de diccionari, que vos mateix no sabeu que volen dir?

Voleu que us dongui un consell? Si voleu escriure en català cartes, que us les llegeixin de cap a cap, procureu, si voleu que us entengin, primer de tot, saber de que us les haveu, i després parlar clar, sense retòliques rebuscades i absurdes.

També em dieu que es evident que no tinc una «cultura socialista» ...Home! Celebro molt de saber, que entre les moltes cultures que es veu que domineu, n'hi ha una que es la socialista... Ara si que veig, que soc un ignorant en materia de «cultures».

Més endavant, anomeneu, i sempre «dali que dali» amb la ditxosa cultura, de la manera que abans pujaven educats els infants amb la manera que ho són ara. De la generació que pujaven amb la creença de Déu, del respecte al mestre i a l'autoritat i l'observància a les lleis i a l'ordre establert, n'han sortit un floret d'homes capacitats que han sigut l'orgull de la nostra Espanya. Ja veurem amb el nou sistema educatiu i pedagòtic, quin serà el resultat.

També em feu un gros favor, dient-me que defenso els interessos del capitalisme... «Home!!... De casta le viene al galgo». Ja el meu avi, quan venia de cavar la vinya deia: —Vinc de defensar el meu capital. I des de llavors, tres generacions arreu, hem fet el mateix. Defensar el nostre capital.

Parleu de portar «quartos» cap a Suïssa i amb això us dono tota la raó. No fa pas gaire, abans de morir-se en Xarlot, hi vaig anar a portar cent duros. No m'en amago ni m'en penedeixo.

Dieu que teniu cap a quaranta anys, hi ho crec. Els que tinc jo, no us ho diré. Només us diré que ja fa temps, que per menjar sopes, ja no em posen el pitet. De beure, ja no «bec a galet». Per caminar, ja no necessito caminadors. I per scure, ja no em posen la basseta.

Feu un gros elogi de l'esquerra i dieu que un dia ensorrà a la dreta capitalisme... Això si que em sap greu!! Tant que li va costar, a la meva mare, d'ensenyar-me de menjar amb la dreta!!... Jo que era esquerrà de naixement!!

I finalment, per acabar, us feu un «taco» parlant de Déu, de la religió, del Crist, de l'Església, de la filosofia, de la sociologia, i de la obtenció del perdó.

Perdó, que és el que us demano, encara que em considereu enemic de la cultura.

Es despedeix, doncs, «inculturalment» a la francesa,

Joan de Can Català

BANDO

Sobre Clasificación Provisional de los Mozos Alisados en 1978

El Alcalde-Presidente de este Ayuntamiento y de la Junta Municipal de Reclutamiento, HACER SABER:

De acuerdo con lo dispuesto en el art. 89 del vigente Reglamento de la Ley General del Servicio Militar, las operaciones de CLASIFICACION PROVISIONAL de los mozos alistados en el año actual se realizarán el día 12 de marzo actual.

El acto será público y se celebrará en el Salón de Actos de la Casa Consistorial a partir de las ocho horas, los días antes indicados.

La asistencia de los mozos alistados es obligatoria, excepto para: 1.) los que se encuentren filiados y encuadrados en Unidades, Organismos, Centros, Dependencias, Escuelas y Academias de las Fuerzas Armadas; 2.) los recluidos; 3.) los que se presenten para la Clasificación ante otro Ayuntamiento o Consulado; 4.) los que padecan enfermedad, defecto físico o psíquico justificados, y 5.) los que hayan cumplido totalmente el servicio militar en filas.

Los comprendidos en el apartado 3.) deberán hacerse representar por sus padres, tutores, parientes o personas comisionadas, informando a esta Junta Municipal ante el Organismo que se presentará el mozo para ser clasificado.

Los comprendidos en el apartado 4.) también se harán representar por sus padres, tutores, parientes o personas comisionadas, informando a la Junta de la enfermedad o defecto que le impide asistir y si simularan enfermedad para no asistir a dicho acto, serán multados con 2.500 pesetas.

Los comprendidos en el apartado 5.) justificarán, con documento que así lo acredite, el haber cumplido totalmente el servicio militar en filas; la presentación de dicho documento lo harán personalmente o por medio de representantes. La falta de comparecencia será castigada con multa de 2.500 pesetas.

Los que no justifiquen su falta de asistencia serán declarados PROFUGOS, además de imponerles la multa de 5.000 pesetas.

Los que faltan al respeto y consideración a la Junta durante el acto de clasificación o alteren el orden, serán sancionados con multa de 15.000 pesetas.

Lo que se hace público para general conocimiento y cumplimiento.

Granollers, 1 de marzo 1978.

El Alcalde-Presidente